

11 Απριλίου 2022

Πώς πρόκειται να ανακαινισθεί όλη η κτίση και να γίνουν καινοί ουρανοί και καινή γη!

/ Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος «Βίβλος των ηθικών»

Συνέχεια από εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=338156>

δ. Πώς πάλι πρόκειται, κατά τον θείο Απόστολο, να ανακαινισθεί όλη η κτίση και να γίνουν καινοί ουρανοί και καινή γη.

1. Όταν λοιπόν ο Θεός επαγγέλεται καινούς ουραμούς και καινή γη, κανείς από τους πιστούς δεν αντιλέγει· ούτε βέβαια θ' απιστήσει στον Κύριο που λέγει αυτά. Διότι, όπως τα δικά μας σώματα διαλυόμενα δεν πηγαίνουν στην απόλυτη ανυπαρξία, αλλά ανακαινίζονται πάλι διά της αναστάσεως, έτσι και ο ουρανός και η γη και όλα τα δικά της, δηλαδή όλη η κτίση, θ' ανακαινισθεί και θα ελευθερωθεί από την δουλεία της φθοράς· και θα συμμετάσχουν αυτά τα στοιχεία μαζί μ' εμάς στην από εκεί λαμπρότητα, και όπως όλοι εμείς θα δοκιμάσομε το πυρ, κατά τον θείο απόστολο, έτσι και όλη κτίση θ' ανακαινισθεί διά του πυρός.

Και αυτό μπορεί να το μάθουμε από όσα ο απόστολος Πέτρος γράφει «θα έλθει»,

λέγει, «η ημέρα του Κυρίου σαν κλέπτης την νύκτα, κατά την οποία οι ουρανοί θ' αφανισθούν παταγωδώς και τα στοιχεία της φύσεως θα διαλυθούν στην φωτιά και η γη μαζί με τα ευρισκόμενα σ' αυτήν θα κατακαεί».

Βλέπεις πως λέγει ότι τα πάντα θ' αναχωνευθούν και θ' αλλοιωθούν διά του πυρός; Γι' αυτό και συνεχίζει λέγοντας: «αφού λοιπόν όλα αυτά θα διαλυθούν, πώς πρέπει να είμαστε εμείς στις άγιες αναστροφές κι ευσέβειες»;

Και πώς άραγε θα διαλυθούν; Όπως ένα χάλκινο παλαιό σκεύος, που μολύνθηκε και αχρηστεύθηκε από το, παραδίδεται από τον τεχνίτη στην φωτιά κι έτσι αναχωνευόμενο κατασκευάζεται απ' αυτόν πάλι καινούργιο, έτσι ακριβώς και η κτίση, επειδή επαλαιώθηκε κι εμολύνθηκε από τις αμαρτίες μας, θα διαλυθεί διά πυρός από τον δημιουργό των όλων, έπειτα θ' αναχωνευθεί, θ' αναστοιχειωθεί και θα γίνει λαμπρή και ασυγκρίτως καινότερη από αυτήν που φαίνεται τώρα.

2. Γράφοντας όμως έτσι γι' αυτά ο απόστολος Πέτρος, μετά από λίγο συνεχίζει πάλι: «γι' αυτό, αγαπητοί, προσδοκώντας αυτά φροντίσατε να ευρεθείτε άσπιλοι εν ειρήνη και θεωρήσατε την μακροθυμία του Κυρίου μας ως σωτηρία, όπως και ο αγαπητός μας αδελφός Παύλος έγραψε σ' εσάς κατά την σοφία που του δόθηκε· όπως επίσης ελάλησε σ' όλες αυτές τις επιστολές του γι' αυτά, όπου μερικά είναι δυσνόητα, και τα οποία οι αμαθείς και αστήρικτοι διαστρεβλώνουν, όπως κάνουν και για τις υπόλοιπες γραφές, για δική τους απώλεια.

Αυτό όχι μόνον οι τότε, αλλά και σήμερα οι περισσότεροι ή και όλοι σχεδόν το παθαίνομε από άγνοια, συγχέοντας τα πάντα, διαστρεβλώνοντας, δηλαδή παρερμηνεύοντας όλη την θεία Γραφή προς απώλειά μας, φροντίζοντας να έχομε και να κάνομε τις θείες Γραφές συνηγόρους των ιδικών μας παθών, των επιθυμιών και της απώλειάς μας.

3. Αλλ' ας ιδούμε τι λέγει ο θείος Παύλος για την κτίση και τον ανακαινισμό της· λέγει λοιπόν, «σκέπτομαι ότι δεν είναι ισάξια τα σημερινά παθήματα με την δόξα που πρόκειται να μας αποκαλυφθεί» και συνεχίζει· «διότι ο πόθος της κτίσεως περιμένει με λαχτάρα την αποκάλυψη της δόξας των υιών του Θεού». Ως «αποκαραδοκία» εννοεί την προσδοκία, την σφοδρή επιθυμία, ενώ «αποκάλυψη» την φανέρωση κατά την ανάσταση· πράγματι, κατ' αυτήν διά της παρουσίας του Χριστού και Θεού θα φανερωθούν οι υιοί του Θεού και θα φανεί το κάλλος τους και όλοι αυτοί ποιοι είναι, όπως έχει γραφεί, «τότε θα λάμπουν οι δίκαιοι όπως ο ήλιος», δηλαδή οι υιοί του δικαίου Θεού. Και για να μη νομίσεις ότι ο θείος

απόστολος ομιλεί για κάποια άλλη κτίση, συνεχίζει λέγοντας· «διότι η κτίση υποτάχθηκε στον αφανισμό, όχι εκουσίως, αλλά εξ αιτίας της θελήσεως αυτού που την υπέταξε, πάντοτε με την ελπίδα».

4. Βλέπεις πως δεν είπα μόλις προ ολίγου σκοπίμως ότι η κτίση δεν ήθελε πλέον να υπηρετήσει τον παραβάτη Αδάμ, αφού τον είδε να έχει εκπέσει από την θεία δόξα, επειδή συγκρούστηκε με τον Θεό τον δημιουργό του; Γι' αυτό λοιπόν ο Θεός προόρισε προ καταβολής κόσμου την διά παλιγγενεσίας σωτηρία του, και υπέταξε σ' αυτόν την κτίση και την καταράσθηκε, ώστε, επειδή ο άνθρωπος, χάριν του οποίου επλάσθηκε, έγινε φθαρτός, να γίνει κι αυτή φθαρτή, και να του παρέχει ετησίως φθαρτή την τροφή.

Όταν όμως ανακαινίσει τον άνθρωπο και τον απεργασθεί άφθαρτο, αθάνατο και πνευματικό, τότε κι όλην αυτήν την κτίση, λέγω, θα την αλλοιώσει μαζί μ' αυτόν και θα την καταστήσει αίδια και άυλη.

Πράγματι, αυτό εδήλωσε ο απόστολος μ' αυτά που είπε· «εξ αιτίας της ματαιότητας», λέγει, «υποτάχθηκε η κτίση, όχι εκουσίως, αλλά εξ αιτίας της θελήσεως αυτού που την υπέταξε πάντοτε με την ελπίδα».

Έτσι η φύση, λέγει, δεν υποτάχθηκε μόνη της στην ανθρωπότητα, ούτε μεταφέρθηκε εκουσίως στην φθορά και προσφέρει φθαρτούς καρπούς και βλαστάνει αγκάθια μαζί και τριβόλια, αλλ' επειθάρχησε στο πρόσταγμα του Θεού, ο οποίος τα ανέθεσε πάλι στην ελπιδοφόρα ανακαίνιση. Αυτό επιθυμώντας να το διασαφηνίσει, είπε· «έτσι κι' αυτή η κτίση θα ελευθερωθεί από την δουλεία της φθοράς στην ελευθερία της δόξας των τέκνων του Θεού».

5. Είδες ότι δεν είπαμε αταίριαστα ότι κι αυτή η κτίση παράχθηκε από τον Θεό κατ' αρχάς όλη άφθαρτη και σε τάξη παραδείσου, όταν όμως εδέχθηκε την κατάρρα μετέπεσε στην φθορά και δουλεία, υποταγμένη από την ματαιότητα των ανθρώπων;

Κοίταξε όμως και ποια θα είναι η εσχάτη λαμπρότητά της.

Συνέχεια εδώ: <http://www.pemptousia.gr/?p=343572>

Απόσπασμα από τον λόγο του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου «Βίβλος των ηθικών», Λόγοι Α-Στ', σε εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση της Θεολόγου Αικατερίνας Γκόλτσου. Το βιβλίο κυκλοφορεί από τον εκδοτικό οίκο, το «Βυζάντιον»,

«Πατερικάί εκδόσεις Γρηγόριος ο Παλαμάς», 1988.

<https://bit.ly/3jrfuw1>